

מה מבטאת השרשרת?

לפני עשר שנים, כאשר לתדהמת כולם ראש הממשלה, אריק שרון, התעלם מתוצאות משאל הליכוד פיטר שרים והעביר את ההחלטה על ההתנתקות בתוך הממשלה.

הייתה תחושה קשה של ייאוש.

אנחנו הרגשנו שחייבים לעשות משהו שונה. לא עוד הפגנה רגילה.

כשהגדרנו לעצמנו את דרך המאבק. גיבשנו אסטרטגיה האומרת שעיקר העוצמות שלנו טמונות ביכולת לנסות ולגייס תמיכה עממית רחבה.

בתחום הפוליטי ובתחום התקשורתי - הזירות הרגילות של מאבק פוליטי- יש לראש הממשלה עדיפות עלינו. ואילו במרחב של הציבור הרחב - שם יש לנו סיכוי להצליח ולהניע תהליכים שאולי ישפיעו וימנעו מראש הממשלה לבצע את תוכניתו.

המטרה היתה להניע תנועת מחאה עממית רחבה.

- השינוי יבוא "מלמטה למעלה".
- יצירת תודעה שיש לכל אחד מה לעשות.
- זה לא מספיק לקטר בשיחת סלון ולצפות הפוליטיקאים יעשו משהו, אלא יש אפשרות לכל אחד לעשות משהו.
- המאבק איננו רק על גוש קטיף אלא הוא של כל אחד ואחת שחשובה לו ארץ ישראל וחשובה לו דמותה וצביונה הערכית העתידית של מדינת ישראל.
- בכדי להצליח לגייס תמיכה של ציבור רחב וגדול אנו חייבים לדבר בשפה ישראלית ולא בשפה מגזרית, ולייצר פעילויות בעלת אופי חיובי.

ובעומק האמוני- עמדה השאלה מה הקב"ה רוצה מאיתנו? - אנחנו הבנו שכאשר יש גזירה כזו, התשובה האמונית היא, יכולת הגילוי והרצון הציבורי הרחב, לדבוק בארץ ישראל.

כאשר מתרחש כזה אירוע משמעותי, הקב"ה לא דוחף אותנו לכך בכדי לייצר תרגיל פוליטי כזה או אחר או לעשות "גימיק" כלשהוא. המענה האמוני למהלך שכזה, הוא הרצון לגלות ולחשוף את האחריות האישית של רבבות עם ישראל לתהליך השיבה שלנו אל ארצנו ואל עצמנו.

הביטוי הבית מדרשי לתהליך זה הוא "אתערותא דלתתא" התעוררות מלמטה, זהו ביטוי המקביל לביטוי המתאר בשדה העשייה של תנועות המחאה, את האסטרטגיה של פעילות עממית רחבה.

מתוך כך נולד רעיון השרשרת הישראלית

זוהי לא הייתה המצאה שלנו. בתקופה זו למדנו וחקרנו תהליכים של תנועות מחאה אחרות בעולם, ומצאנו זאת במיוחד בתנועות מחאה שבחרו באסטרטגיה של פעילות עממית מתוך התפיסה של "מלמטה למעלה".

הרגשנו שהוא מבטא את מה שחיפשנו:

- רעיון חדש ושונה.
- מזיז את נקודת הכובד של העשייה מהפוליטיקאים ואנשי התקשורת אל הציבור הרחב.
- השינוי יכול להגיע מלמטה - בסופו של דבר כוחו של הציבור יותר גדול מכוחם של הפוליטיקאים ומעצבי כותרות התקשורת.
- ברעיון זה כל אחד ואחת יכול לקחת אחריות.
- החיבור לגוש קטיף איננו רק עניינו של אנשי הגוש, אלא של ציבור רחב מאוד. הוא מבטא פעילות מחאה, שבונה על אמירה חיובית ולא כוחנית, ומתוך כך גם יכולה לצרף אליה ציבור רחב.

על המודעות רשמנו - היכן אתה עומד?

כל אזור קיבל גזרה וזו הייתה אחריות שלו לבנות את החוליה הספציפית בתוך מכלול השרשרת.

לכל אחד הייתה משמעות!

העמידה בין גוש קטיף לירושלים שם את האצבע על צביונה הערכי של המדינה, וביקש להוציא את השיח הציבורי מתוך המבט הצר של הדיון הביטחוני המצומצם. (לא סתם פסלו לנו את המילים "לב האומה בירושלים" - בתשדיר הרדיו)

הכותרת "השרשרת הישראלית" והבחירה לשיר דווקא את "התקווה" בשעת ה-ש' - ביטאה את השפה הישראלית של המאבק.

כל אחד הוא חוליה בשרשרת - חוליה בשרשרת העשייה המעצבת את דמותה של המדינה, וחוליה בשרשרת הדורות שמכוחה אנו פועלים.

השרשרת הייתה גם היא חוליה בשרשרת של העשייה הציבורית. גם אם היא לא הייתה מספיק חזקה לעצור את תוכניתו של שרון. היא הייתה חוליה משמעותית בהנעת תהליכים עממיים שצומחים בחברה הישראלית תהליכים שניתן לראות את השפעתם בשנים שעברו מאז השרשרת וחורבן גוש קטיף.

מטה המאבק - גוש קטיף